

Hậu quả khôn lường với Mỹ khi tấn công hạt nhân Nga

08:25 17/07/2017

Theo ông Ramzan Kadyrov, lãnh đạo cấp cao Cộng hòa Chechnya, Mỹ không nên đe dọa Nga bằng vũ khí hạt nhân bởi Moscow có "bảo bối" biến Mỹ thành tro bụi.

"Bàn tay chết chóc"

Ông Ramzan Kadyrov khẳng định rằng, ngay cả với kịch bản tồi tệ nhất là Mỹ có thể làm tê liệt hệ thống vũ khí hạt nhân, các tên lửa hạt nhân của Liên bang Nga từ hệ thống vgx khí đặc biệt sẽ tự động khai hỏa và hủy diệt mục tiêu đối phương. "Đó không chỉ là lời nói suông", ông Ramzan Kadyrov nhấn mạnh.

Dù ông này không tiết lộ cụ thể đến hệ thống vũ khí nào của Nga có khả năng tự kích hoạt chiến đấu nhưng rất có thể đây là hệ thống Perimeter và người Mỹ đặt biệt danh cho nó là "bàn tay chết chóc".

Nga khẳng định rằng, hệ thống này chính là nhân tố lớn nhất ngăn chặn cuộc Chiến tranh thế giới thứ 3 bởi khả năng phát động một cuộc tấn công trả đũa hạt nhân ngay cả khi các tuyến chỉ huy và liên lạc của lực lượng tên lửa chiến lược bị phá hủy hoàn toàn.

Việc phát triển một hệ thống bảo đảm duy trì khả năng tiến hành một cuộc trả đũa hạt nhân bắt đầu từ giữa thời Chiến tranh lạnh khi mà những hệ thống tác chiến điện tử vốn được cải tiến không ngừng có thể sẽ sớm đạt tới khả năng can trở hệ điều khiển thông thường của các lực lượng hạt nhân chiến lược.

Lực lượng tên lửa chiến lược Nga.

Một phương án dự phòng để liên lạc là rất cần thiết để bảo đảm sự liên lạc giữa yếu tố chỉ huy với các bộ phóng. Vào ngày 30/8/1974, Liên Xô ra sắc lệnh mật số 695-227, giao nhiệm vụ cho Phòng thiết kế Yuzhnoe của Dnepropetrovsk, một nhà sản xuất tên lửa đạn đạo liên lục địa, chế tạo hệ thống này.

Tên lửa UR-100UTTKh (NATO định danh là Spanker) đã được sử dụng như một cơ sở cho hệ thống. Cuộc bay thử nghiệm bắt đầu năm 1979 và lần đầu tiên được phóng thành công kèm bộ truyền sóng vào ngày 26/12.

Những cuộc thử nghiệm đã xác nhận rằng tất cả các bộ phận của hệ thống Perimeter có thể tương thích thành công với nhau, và đầu đạn của tên lửa chỉ huy có thể bay theo quỹ đạo mong muốn. Tháng 11/1984, tên lửa chỉ huy được phóng đi từ Polotsk đã đưa ra một lệnh tới hầm phóng silo của tên lửa đạn đạo liên lục địa ICBM RS-20 (SS-18 Satan) tại Baikonur.

Sau đó, tên lửa Satan đã được phóng đi, và sau mỗi giai đoạn thử nghiệm, kết quả đều cho thấy đầu đạn của tên lửa đã tấn công vào góc vị trí chính xác tại trường bắn thử nghiệm Kura trên bán đảo Kamchatka.

Tháng 1/1985, Perimeter đã được đưa vào hoạt động. Kể từ đó đến nay hệ thống này đã được nâng cấp một số lần, hiện nay các ICBM hiện đại được sử dụng như tên lửa chỉ huy.

Điểm quan trọng của hệ thống trên là các tên lửa đạn đạo chỉ huy. Thay vì bay thẳng tới mục tiêu kẻ địch, chúng bay qua bầu trời nước Nga, và thay vì các đầu đạn nhiệt hạch, chúng mang các thiết bị phát sóng có thể gửi lệnh phóng tới rất cả các tên lửa chiến đấu tại hầm phóng, hay gắn trên máy bay, tàu ngầm và các đơn vị di động trên bộ.

Hệ thống này hoạt động theo cơ chế tự động gần như hoàn toàn. Quyết định phóng một tên lửa chỉ huy cũng được đưa ra bởi một hệ thống chỉ huy và điều khiển tự động, đây là một tổ hợp trình sát nhân tạo phức tạp. Nó tiếp nhận và phân tích hàng loạt các thông tin về hoạt động địa chấn và phóng xạ, áp suất không khí, mật độ tín hiệu của các tần số sóng radio quân sự.

Nó kiểm soát các phép đo từ các trạm quan sát của lực lượng tên lửa chiến lược và dữ liệu từ các hệ thống cảnh báo sớm (EWS). Khi phát hiện ra một điểm có sự i-on hóa mạnh cùng với bức xạ sóng điện từ, hệ thống sẽ so sánh với các dữ liệu địa chấn bất ổn tại chính khu vực đó, quyết định xem có tiến hành đòn tấn công quân sự tổng lực hay không. Trong trường hợp này, “vành đai” Perimeter sẽ tự khởi động đòn đáp trả.

Một tình huống khác đặt ra là nếu như lãnh đạo cấp cao nhận được thông tin từ hệ thống cảnh báo sớm cho thấy các quốc gia khác đã phóng tên lửa, họ cũng kích hoạt Perimeter.

Nếu như lệnh hủy bỏ không được đưa ra trong một khoảng thời gian nhất định, thì hệ thống sẽ phóng các tên lửa. Cơ chế này đã loại bỏ nhân tố con người để đảm bảo rằng sẽ có một cuộc trả đũa hạt nhân thậm chí cả khi tổ chỉ huy và phóng tên lửa đã bị hủy hoại hoàn toàn.

Trong thời bình, Perimeter nằm im, tuy nhiên vẫn tiếp tục phân tích các thông tin nhận được. Khi nó được đặt trong tình trạng báo động cao hoặc khi tiếp nhận một tín hiệu cảnh báo từ EWS, lực lượng chiến lược hoặc những hệ thống khác, một mạng lưới cảm biến giám sát sẽ được phóng đi để xác định tín hiệu của các vụ nổ hạt nhân.

Các lãnh đạo Nga đã không ngừng đảm bảo với những chính phủ nước ngoài rằng sẽ không có rủi ro về một lần phóng tên lửa ngoài mong đợi hoặc không được phép. Trước khi phóng, Perimeter kiểm tra đủ 4 điều kiện.

Thứ nhất là liệu rằng có một cuộc tấn công hạt nhân vừa diễn ra hay không, sau đó là kiểm tra đường dẫn liên lạc với Bộ tổng tham mưu. Nếu đường dẫn vẫn hoạt động, hệ thống sẽ đóng lại. Nếu Bộ Tổng tham mưu trưởng không phản hồi, Perimeter sẽ gửi một yêu cầu tới Kazbek (hệ thống liên lạc đặc biệt bao

gồm cả dây cáp, sóng radio và sóng vệ tinh nhân tạo).

Nếu như cũng không nhận được phản hồi, các thông tin tình báo nhân tạo sẽ cho phép bất kì cá nhân nào trong nhóm chỉ huy quyền đưa ra quyết định. Và chỉ sau đó nó mới thực hiện hành động.

Mỹ không dám động binh

Thượng tướng Leonhid Grigorievich Ivanshov, Giám đốc Viện Hàn lâm các vấn đề địa-chính trị Viện Hàn Lâm khoa học Nga đã có cuộc trả lời trên tờ Bình luận chính trị của nước này về kịch bản kế hoạch Mỹ thực hiện đòn tấn công hạt nhân vào Nga.

Theo Tướng Leonhid Grigorievich Ivanshov, ngay từ năm 2003, Tổng thống Mỹ G.Bush đã ký thông qua Học thuyết mới được gọi là đòn tấn công chớp nhoáng toàn cầu. Theo học thuyết này, Mỹ bất ngờ triển khai đòn tấn công đối phương tiềm năng đồng thời từ các hướng chiến lược khác nhau bằng vài nghìn phương tiện vũ khí chính xác cao.

Mỹ lên kế hoạch với một đòn tấn công như vậy sẽ loại khỏi vòng chiến đấu thành phần (tác chiến) cơ bản của Nga – các tên lửa đạn đạo trên các tàu ngầm và thậm chí là các tên lửa trong các hầm phóng, - tức không ít hơn 70% toàn bộ tiềm lực hạt nhân của Nga.

Trả lời câu hỏi tại sao Mỹ chưa thực hiện đòn tấn công như vậy nhằm vào Nga, Tướng Leonhid Grigorievich Ivanshov cho biết: "Có rất nhiều điều buộc người Mỹ phải cân nhắc. Bởi vì đòn tấn công toàn cầu về mặt lý thuyết thì rất ưu việt, thậm chí đã qua thử nghiệm thành công. Nhưng ai mà biết được trên thực tế mọi việc sẽ diễn ra như thế nào?!".

"Và nếu như không thể đánh chặn được tất cả các tên lửa của chúng ta - vì một lý do gì đó? Và nếu như các tên lửa bị đánh chặn rơi xuống lãnh thổ các đồng minh của Mỹ ở Châu Âu?

Có nghĩa là đòn tấn công toàn cầu sẽ biến thành cuộc chiến tranh hạt nhân tổng lực tiêu diệt lẫn nhau, và trong cuộc chiến tranh đó sẽ không có người chiến thắng. Các nhà lãnh đạo Mỹ có tư duy tỉnh táo đều hiểu điều đó, và cũng như Tổng thống V.Putin, họ sẽ không làm cho tình hình nóng quá ngưỡng giới hạn (vạch đỏ).

Ngoài những lý do khiến Mỹ chưa vượt qua "vạch đỏ" như đã nói ở trên, theo Tướng Leonhid Grigorievich Ivanshov, nguyên nhân quan trọng hơn cả đó là Mỹ không dám thử thách với hệ thống Perimeter của Nga.

